

ครั้งที่ ๓๓/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณพระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ ได้กล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภา ฯ ครั้งที่ ๓, ๔ และ ๕/๒๔๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ที่ประชุมได้รับรองรายงานเหล่านี้แล้ว

ประธานสภา ฯ อนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้ตามลำดับคือ :-

๑. นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า ตามสถานีรถไฟทั่วไป โดยมากราษฎรได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดน้ำในฤดูแล้ง ซึ่งรัฐบาลควร จะชดเชบน้ำ (ที่มุดาน้ำ) หรือทำบ่อขังน้ำฝนสาธารณะอย่างใดอย่างหนึ่งให้ จึงขอทราบ ว่า
๑. รัฐบาลได้ถือว่าเป็นความจำเป็นคำไรที่จะชดเชยหรือทำบ่อน้ำตามสถานีรถไฟที่ขาดน้ำทั่วไปนั้นให้หรือไม่
๒. ถ้าเงินยังมีไม่พอที่จะทำได้ ทั่วไป โดยกระเพาะอย่างยิ่ง การคิดชดเชยจำเพาะแต่สถานีที่มีคนมาก ๆ

เช่นสถานที่บ้านหมี่เป็นต้น ดังนี้ รัฐบาลจะช่วยเหลือชดเชบให้ราษฎร
เป็นการแน่นอนได้เมื่อไร ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้หรือไม่

น. ต. หาดวงษ์ารังนาว่าสวัสดิ์ ร. น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ๓. การชดเชบนั้น โดยปกติที่เป็นอยู่ เมื่อ
ท้องที่ใดมีความจำเป็นจะต้องชดเชบให้ได้น้ำบริโภคและใช้สอยเพื่อ
สาธารณะประโยชน์ ทางกรมฝ่ายปกครองย่อมพิจารณากระทำ
การช่วยเหลืออยู่แล้ว กล่าวโดยเฉพาะตามสถานที่รถไฟทั่วไปยัง
ไม่เห็นเหตุผลที่สมควรจะชดเชบ เพราะปัญหาเรื่องการหาน้ำบริโภคและ
ใช้สอยเป็นปัญหาสำหรับชุมชน สถานที่ไม่ใช่ที่ชุมชนเสมอไป
เป็นเพียงไปพักจรดไฟชั่วขณะ แต่ถ้าชุมชนใดมีความจำเป็น
จะต้องชดเชบและมีเหตุผลสมควรแล้ว รัฐบาลก็ย่อมพิจารณาอยู่เอง
๒. โดยเฉพาะสถานที่บ้านหมี่ อำเภอบ้านเข้านั้น มีสภาพเป็นเทศบาล
และได้มีโครงการน้ประปาอยู่แล้ว รัฐบาลหวังว่าเมื่อกู้เงินได้ก็คงจะ
ได้ทำประปาดำรงเทศบาลเมืองบ้านเข้านั้น และไม่เฉพาะแต่
อำเภอบ้านเข้านั้น แม้ในท้องถื่นต่าง ๆ รวมทั้งเทศบาลด้วย ก็
จะได้คำริให้มีการประปานั้น ทั้งนี้จะได้รับคามพิจารณาเป็นราย ๆ
ไป ซึ่งแล้วแต่ความจำเป็นและประโยชน์ของท้องถื่นหรือเทศบาล
นั้น ๆ

๒. นายทองอยู่ พนมพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. ได้ทราบข่าวว่ารัฐบาลคำรณเจติยบรรดาคัดค้านการขึ้น เป็นการจริงหรือไม่ หากไม่เป็นความจริง รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องนี้อย่างไรบ้างหรือไม่ ๒. ในเรื่องเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญครุฑนั้น ได้ทราบว่ามีรัฐบาลคำรณที่ขอพระราชทานให้แก่บรรดาข้าราชการอื่น รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร รัฐบาลจะเด็กวิธีขอพระราชทานเหรียญครุฑให้แก่ข้าราชการไม่ได้หรือ ๓. ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการทำเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญครุฑที่พระราชทานแก่ข้าราชการนั้น รัฐบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเท่าไรบ้าง พ.ศ. ๒๔๗๓, ๒๔๗๔ และ พ.ศ. ๒๔๗๘ (ถ้ามี) เป็นจำนวนปีละเท่าใด

นายกรัฐมนตรี้ ตอบว่า ๑. ข่าวที่ผู้ตั้งกระทู้ถามได้ทราบมาว่า รัฐบาลจะเด็กบรรดาคัดค้านการขึ้นนั้นไม่จริง ในเรื่องนี้รัฐบาลมีนโยบายดังนี้ คือ จะไม่เด็กบรรดาคัดค้านการได้รับอยู่แต่ แต่จะไม่ขอพระราชทานเครื่องใหม่อีก ๒. ส่วนเรื่องเครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญครุฑนั้น รัฐบาลเห็นว่าเป็นเครื่องหมายความดีความชอบของข้าราชการ ซึ่งสมควรจะได้รับพระราชทานตามหลักเกณฑ์ที่ได้วางขึ้นไว้ใหม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ราชการยิ่งขึ้น และทั้งในนาพาประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ก็ยังคง

โดยเร็ว เช่นสะพานข้ามแม่น้ำเพชรบุรี เป็นต้น เป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ใช้เป็นทางสัญจรอย่างยิ่ง จึงขอทราบว่ามีรัฐบาลจะโอนงานกรมโยธาเทศบาลส่วนภูมิภาคให้ขึ้นแก่คณะกรรมการจังหวัดได้หรือไม่

น.ต. หาดวงษ์รังนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า การที่หน้าทำงานของกรมโยธาเทศบาลในส่วนภูมิภาคทั้งหมด เวลานี้ยังไม่ขึ้นแก่คณะกรรมการจังหวัด ก็เพราะเหตุว่าลักษณะงานเป็นการเทคนิคพิเศษ ซึ่งคณะกรรมการจังหวัดยังไม่สามารถจะควบคุมได้ ประการหนึ่ง และเพราะการก่อสร้างทางหลวงบางสายในความรับผิดชอบของนายช่างคนเดียว มีอาณาเขตความเกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งจังหวัดอีกประการหนึ่ง ในกิจการหน้าที่โยธาเทศบาลจังหวัดเวลานี้ งานของกรมโยธาเทศบาลขึ้นอยู่กับคณะกรรมการจังหวัดและในการบำรุงทางหลวง กระทรวงมหาดไทยได้ตกลงในหลักการแล้วที่จะให้คณะกรรมการจังหวัดควบคุม อันจะได้เริ่มปฏิบัติการเมื่อคณะกรรมการต่างจังหวัดพร้อมที่จะรับหน้าที่นั้น คำเนินการต่อไป ส่วนการก่อสร้างทางหลวงของแผ่นดินนั้นยังมีความจำเป็นที่จะต้องบริหารการจากกรมโยธาเทศบาลโดยตรง สำหรับกิจการในเมือง เช่นอย่างสะพานข้ามแม่น้ำเพชรบุรีที่อ้างนั้น ตาม

ปกติควรจะเป็นงานของเทศบาล และที่กรมโยธาเทศบาลเข้าช่วยจัดการให้ ก็เพราะทางจังหวัดไม่สามารถจะทำได้ และเหตุที่การซ่อมถนนต้องการเวลามาก ก็เพราะสภาพการเทคนิคของกิจการบังคับโดยที่ของเดิมทำไว้ไม่มั่นคงถาวร ทั้งจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายมีจำกัด

๕. นายจิ่ง จิ่งจิดี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถามว่า เพื่อประหยัดเงินในระหว่างที่การเงินของประเทศเรายังไม่สู้ดี การทำถนนท้องถิ่นต่อไป รัฐบาลจะรับบำรุงถนนของจังหวัดและติดต่อบริหารระหว่างจังหวัดสำคัญๆ ที่มีอยู่แล้วให้ทั่วถึงก่อนที่จะคิดตัดทางใหม่ไม่ได้หรือ เพราะเหตุใด

น.ค. หลวงข้าราชการหลวงจัดดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า การบำรุงถนนของจังหวัดนั้น รัฐบาลได้จัดการอยู่แล้ว และได้บำรุงชั้นดีกว่าสมัยก่อน โดยให้คณะกรรมการจังหวัดมีหน้าที่บำรุงจากเงินที่ได้รับงบประมาณอุดหนุนในการนี้ ทุกจังหวัดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๗๗ เป็นต้นมา และเวลานี้กระทรวงมหาดไทยได้ตกลงในหลักการที่จะมอบการควบคุมบำรุงรักษาทางหลวงทุกประเภทให้กับคณะกรรมการจังหวัด และจะได้บัญญัติเมื่อคณะกรรมการจังหวัดพร้อมที่จะรับหน้าที่ ส่วนการที่จะหยุดก่อสร้างทางใหม่เดี่ยหมดเพื่อเอาเงินมาบำรุงเฉพาะทางที่มีอยู่เดี่ยนั้น ไม่เป็นการประหยัดหรือเป็นนโยบายอันถูกต้องตามเศรษฐกิจ แม้ในสมัยที่เศรษฐกิจของประเทศยังไม่รุ่งเรือง

๖. พ.ต. หลวงศักดิ์ธรรมากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ตั้ง
กระทู้ถามว่าในเรื่องนักเรียนครู ๓๕ คน เดินไฟในโรงเรียนฝึกหัด
ครูมณฑลในกรุงเทพฯ เป็นการผิดกฎหมายของบ้านเมือง และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงธรรมการ ตั้งได้ออกนั้น ความจริงความผิดใน
โรงเรียนข้ออื่น ๆ เช่นการชกต่อยกัน การด่ากัน ก็เป็นผิดกฎหมาย
แต่ตั้งสำหรับบุคคลที่ได้รับการแก้ไขอบรม ซึ่งครูผู้ตั้งข้อก็ยัง
หมดหวังแล้ว จึงมีบัญชาว่า ๑. การที่รัฐมนตรีธรรมการตั้งเช่นนั้น
เป็นการวางโทษสัมพันธ์กับความผิดแล้วหรือ ๒. คณะครูโรงเรียนฝึกหัด
ครูเสนอการตั้งโทษนักเรียนพวกนี้เพียงให้ออกจากโรงเรียนประจำตัว
คราวใด ซึ่งคณะครูยังไม่หมดความสามารถที่จะอบรมนักเรียนพวกนี้
ให้เป็นครูที่ดีได้ ทั้งคณะครูก็เห็นนักเรียนพวกนี้ทำผิดเป็นครั้ง
แรก ไซ้รัฐมนตรีจึงไม่หยิบยื่นพิจารณาเพื่อลดหย่อนผ่อนโทษบ้าง
๓. รัฐมนตรีได้คำนึงถึงข้อเสียหายที่จะเกิดแก่ตัวเด็ก ๓๕ คนนี้ และ
ข้อเสียหายที่รัฐบาลได้ลงทุนลงแรงไปแล้วบ้างหรือไม่

ขุนสฤษดิ์จิวคึกษากร รัฐมนตรีรักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการตอบว่า การชกต่อยกัน ด่ากันภายในโรงเรียน
นั้นก็เป็นความผิดเหมือนกัน แต่ด้วยเหตุที่เป็นโทษสถานเบาและที่เกิด
ขึ้นที่พระบรมมหาราชวัง โรงเรียนจึงจัดการไปตามสมควรแก้ไขโทษ
ความผิดข้อบังคับของโรงเรียน ซึ่งถ้าจะมาเปรียบกับการดักดอบ

เด่นการพนันย่อมผิดกันมากนัก หนึ่งเรื่องนี้กระทรวงธรรมการไม่
ได้ได้ออกตั้งที่ผู้ตั้งกระทู้เข้าใจ แต่หากส่งกลับไปจังหวัดเท่านั้น
ปรากฏตามคำสั่งของกระทรวงธรรมการนั้นแล้ว และขอตอบ
ปัญหาข้อต่าง ๆ ดังนี้ ๑. ที่ตั้งโทษไปเดิมนั้นเป็นการกรณาย่อยมาก
และสัมพันธ์กับความผิดแล้ว ๒. ที่อาจารย์ใหญ่เสนอให้ตั้งโทษนั้นไม่
ชอบด้วยเหตุผล เพราะนักเรียนพวกนี้จังหวัดต่าง ๆ ส่งเข้ามาอบรม
เข้าเรียนพักอยู่ในโรงเรียน ไม่มีที่พักในกรุงเทพฯ เมื่อตั้งโทษ
เช่นนั้น ก็เท่ากับบังคับให้นักเรียนมาเรียนโดยไม่มีที่อยู่เมื่อนักเรียน
ประพฤติผิดและอาจารย์ใหญ่ก็รายงานรับรองมาว่า เป็นความผิด
อย่างร้ายแรงเช่นนั้น กระทรวงธรรมการจึงเห็นว่าเป็นการสมควร
ที่จะตั้งนักเรียนเหล่านี้กับคนจังหวัดเจ้าสังกัด ดังเช่นที่กระทรวง
ธรรมการได้เคยปฏิบัติมาแล้วในกรณีเช่นเดียวกัน ๓. กระทรวง
ธรรมการได้คำนึงถึงข้อเสียหายโดยทั่วไปอยู่แล้ว ฉะนั้นอย่างยิ่ง
ประโยชน์ส่วนรวม

๗. นายเช ยุนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ตั้งกระทู้
ถามว่า ๑. ขอทราบว่าจะแต่เราได้รัฐธรรมนุญมาแล้ว กระทรวง
ธรรมการได้จัดการศึกษาให้ก้าวหน้าไปกว่าเก่าแล้วเพียงไร ๒. ขอ
ทราบว่าจะภายใน ๓๐ ปี นับแต่วันใช้รัฐธรรมนุญชั่วคราวพ.ศ. ๒๔๗๕
ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะได้รับการศึกษาจบ ประถมศึกษา

มากกว่าครึ่งของจำนวนทั้งหมดหรือไม่ ๓. ขอทราบว่าได้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ มาจนบัดนี้ ตลอดจนหัวพระราชอาณาจักร์สยาม ก. มีโรงเรียนเพิ่มขึ้นทั้งหมดกี่โรงเรียน ข. มีนักเรียนจบประถมศึกษาศึกษามากขึ้นเท่าไร ค. มีนักเรียนจบประโยคมัธยมบริบูรณ์มากขึ้นเท่าไร ง. มีโรงเรียนวิชาอาชีพเพิ่มขึ้นอีกกี่โรงเรียน

ขุนสุคนธ์วิฑิตศึกษากร รัฐมนตรีรักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการตอบว่า ๓. ตั้งแต่ได้รัฐธรรมนูญมาแล้ว กระทรวงธรรมการได้จัดการศึกษาให้ก้าวหน้าไปดังนี้ คือ ดำเนินศึกษา การศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล นับแต่ได้เปลี่ยนระบอบการปกครองมา ดำเนินศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่เพิ่มขึ้น คือ ๑. เปิดทำการสอนชั้นมัธยมต้น ๓๗ โรงเรียน ๒. เปิดทำการสอนชั้นมัธยมปลาย ๑๗ โรงเรียน ๓. ยุบโรงเรียนชั้นประถม เปิดทำการสอนชั้นมัธยมต้น ๓ โรงเรียน ๔. รวมโรงเรียนเล็กๆ ๔ โรงเรียน เป็นโรงเรียนใหญ่ ๒ โรงเรียน ๕. ยุบโรงเรียนรัฐบาลโอนให้เป็นโรงเรียนประชาบาล ๕ โรงเรียน การศึกษาประชาบาล ๑. เมื่อต้น พ.ศ. ๒๔๗๔ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาไปแล้วเพียง ๔,๒๕๓ ตำบล หลังจากนั้นได้เปลี่ยนระบอบการปกครองมาแล้ว ได้ประกาศใช้เพิ่มเติมอีก ๗๓๗ ตำบล เป็นอันได้ประกาศใช้แล้วทั่วพระราชอาณาจักร์ ๒. การเกณฑ์เด็กเข้าเด้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาเมื่อ

พ.ศ. ๒๔๖๔ ได้เรียบอายุเกณฑ์อย่างสูงถึง ๓๐ ปี ๕๒๗ ตำบล และ
ใน พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้เรียบอายุเกณฑ์อย่างสูง ๗ ปี ๒๗๖๓ ตำบล การ
ศึกษาในโรงเรียนราษฎร ดำเนินการศึกษาในโรงเรียนราษฎรนับแต่ได้
เปลี่ยนระบอบการปกครองมาแล้ว มีข้ออันควรกล่าวคือ ๑. แบ่ง
สายตรวจโรงเรียนราษฎร ในจังหวัดประจวบและชุมพร ให้เจ้าหน้าที่
แผนกนี้มีหน้าที่ตรวจราชการและแนะนำโรงเรียนราษฎร ทั้งใน
ฝ่ายวิชาการและฝ่ายธุรการด้วย ๒. ได้ปรับปรุงหลักสูตรเทียบชั้น
ใหม่ให้เป็นสามัญรูป เพื่อให้โรงเรียนราษฎรได้เทียบหลักสูตร
เป็นโรงเรียนประถมศึกษาตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ๓. ใน
พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้จัดให้มีกรมการใหญ่ โรงเรียนราษฎร ขึ้นตาม
แนวใหม่ เพื่อให้โรงเรียนราษฎรเหล่านั้นได้มีสัมฤทธิ์ผลตาม
ตามนโยบายและความมุ่งหมายของรัฐบาลและในการนี้ได้จัดพิมพ์
หนังสืออบรมแจกด้วย วิถีดำเนินศึกษา ก่อนเปลี่ยนระบอบการ
ปกครอง วิถีดำเนินศึกษาได้จัดไปเป็นบางอย่างพอเข้าเป็นรูปร่าง ยัง
ไม่เป็นด้าเป็นต้น ผู้ได้รับการศึกษาแผนกนี้สำเร็จไปแล้ว ยัง
ไม่มีโอกาสจะไปประกอบอาชีพได้บริบูรณ์ โรงเรียนวิถีดำเนินเท่าที่
มีอยู่ในเวลานั้นคือ ๑. แผนกช่าง ๓ โรงเรียน คือโรงเรียนเพาะช่าง
๒. แผนกพาณิชยกรรมมี ๒ โรงเรียน คือวัดแก้วฟ้าต่างและวัด
ด้ามพระยา ๓. แผนกฝึกหัดครู มีโรงเรียนฝึกหัดครูประถมสามัญ

ในกรุงเทพฯ ชาย ๑ โรงเรียน หญิง ๑ โรงเรียน โรงเรียนฝึกหัด
ครูประถมตติกรรมที่จังหวัดนครราชสีมา ๑ โรงเรียน และโรงเรียน
ฝึกหัดครูมัธยมศึกษา และโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด
ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วไป หลังจากได้เปิดเรียนระบอบการปกครองมา
แล้ว ได้ขยายวิสามัญศึกษาให้แพร่หลายยิ่งขึ้น ได้เปิดโรงเรียน
วิสามัญศึกษาขึ้น คือ โรงเรียนการช่าง ช่างไม้ ช่างก่อสร้าง
ช่างพิมพ์ ช่างตัดเสื้อ ช่างทำหมวก (โรงเรียนช่างทำหมวกภาย
หลังโอนมารวมกับโรงเรียนเพาะช่าง) การครัว (ภายหลังโอน
มารวมกับโรงเรียนการเรือน) ช่างเครื่องยนตร์ ช่างกล และ
ช่างไฟฟ้า (สองโรงเรียนนี้ เนื่องจากการเงินขาดแคลน จึงได้
เลิกตั้งไป) ช่างการฝีมือ อย่างละ ๑ โรงเรียน โรงเรียนวิสามัญ
แผนกการเรือน ภาษาคำต่างประเทศ และเดชานุกรหญิง ภาษา
ต่างประเทศชาย พาณิชยกรรม อย่างละ ๑ โรงเรียน แผนก
พาณิชยกรรม ประจำจังหวัด ๘ จังหวัด ๆ ละ ๑ โรงเรียน เกษตร
กรรม ๓ จังหวัด ๆ ละ ๑ โรงเรียน โรงเรียนฝึกหัดครูประถมตติกรรม
ประจำภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่ ๑ โรงเรียน และภาคใต้จังหวัด
สงขลา ๑ โรงเรียน โรงเรียนฝึกหัดครูประถมพาณิชยกรรม ๑ โรงเรียน
แต่โรงเรียนฝึกหัดครูมูลและครูประกาศนียบัตรจังหวัดชายและหญิง
เพิ่มขึ้นอีก คือ เฉพาะใน พ.ศ. ๒๕๗๗ นี้ ได้เปิดโรงเรียนวิสามัญ

เพิ่มเติมขึ้นอีก คือโรงเรียนมัธยมวิสาขามัญเกษตรกรรมที่บางกอกน้อย และที่จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนอาชีพช่างกลที่ปากคลองตลาด และเปิดแผนกพาณิชยกรรมในโรงเรียนประจำจังหวัด ๒ แห่ง (๒) การจะให้ราษฎรได้รับการศึกษาจนประถมศึกษามากกว่าครึ่งของจำนวนทั้งหมดนั้น ต้องแล้วแต่จำนวนเงิน หากได้มากพอกับความต้องการแล้ว ก็ย่อมจะทำได้ (๓) ก. มีโรงเรียนเพิ่มขึ้น ๓,๕๗๗ โรงเรียน ข. มีนักเรียนจนประถมศึกษามากขึ้น ๓๓๗,๒๕๐ คน ค. นักเรียนจนมัธยมบริบูรณ์ชาย ๒,๓๕๒ คน นักเรียนจนมัธยมบริบูรณ์หญิง ๓,๓๗๗ คน ง. มีโรงเรียนวิชาอาชีพเพิ่มขึ้น ๕๓ โรงเรียน

หนึ่งกระทู้ถามของขุนขจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง เรื่องนโยบายการศึกษา กับการจดทะเบียนเรือ และกระทู้ถามของนายเขียน กาญจนพันธ์ุ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามนั้น ผู้ตั้งกระทู้ไม่มาประชุม ที่ประชุมจึงอนุมัติให้เลื่อนไป

สำหรับกระทู้ถามของขุนวรดิษฐ์รัตนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่จับกุมผู้กระทำผิดมีเครื่องหมาย กับกระทู้ถามของนายมิ่ง เถาที่เรณู เรื่อง คนต่างด้าวซึ่งต้องคำพิพากษาของศาลทำการจับปลานในน่านน้ำสยาม และ เรื่องผู้ตอบทำผิดพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำ พุทธศักราช ๒๕๗๗ นั้น ผู้ตั้งกระทู้ได้ชวกลอน

พระปรมาภิไธย - เสด็จร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนคร
เชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๗๗ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความจำเป็นในการที่ต้องเสด็จร่างพระราช
บัญญัตินี้ มีใจความสำคัญว่า ผู้ขาดภาษีเมืองเชียงใหม่มีจำนวน
ราษฎรในเขตต์ ๓๒,๔๕๘ คน เนื้อที่ ๓๕.๓๒ ตารางกิโลเมตร
ราษฎรเฉลี่ยได้ ๒,๓๑๘ คนต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร จึงอาจเปลี่ยนแปลง
สภาพโดยจัดตั้งขึ้นเป็นนครมีฐานะเป็นเทศบาลนคร ตามมาตรา ๕๗
แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้
ไปให้คณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้ตั้งขึ้นมีจำนวน ๕ นาย ตั้งมี
รายงานต่อไปนี้ คือ

๑. ม.จ. สักดอรรณากร อรรถวณิช

๒. พระยาสุนทรพิพิธ

๓. พระพิศาลสุขุมวิท

๔. พระพิณิจนากร สมาชิกประเภทที่ ๑ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงใหม่

๕. ทดลองวิธีประกาศ สมาชิกประเภทที่ ๓ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ ธ.ค. ๒๔๗๖

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๗ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความจำเป็นในการที่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อจัดให้มีการทำสำมะโนครัวที่แน่นอนขึ้นไว้ในเขตเทศบาลทุกแห่ง และให้มีการจดทะเบียนคนเกิดคนตายคนย้ายที่อยู่ในเขตเทศบาล เพื่อแก้ไขสำมะโนครัวให้ถูกต้องเสมอ

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้คณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ ธ.ค. ๒๔๗๖

ที่ประชุมได้หยุดพักเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา และเริ่มประชุมใหม่ เวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ มีกิจธุระจึงได้มอบให้พระยามานวราชเสวี รองประธานสภาฯ คนที่ ๑ ดำเนินการประชุมแทนต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม

เติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗
ของนายบุญมา เสรีรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเตย ต่อที่ประชุม

ผู้เสนอได้ แถลงถึงความจำเป็นในการที่ต้องเสนอร่างพระราช
บัญญัติ มีใจความสำคัญว่า เพื่อให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน
รวดเร็วเข้า และเพื่อตัดช่องทางไม่ให้พนักงานอัยการหรือพนักงาน
สอบสวนขอให้ศาลชั้นราษฎร โดยไม่มีเหตุผล

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ ประชุมลงมติไม่รับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ตกไป

ทำการแทนประธานสภา ฯ แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า นาย
ทองม้วน อัครถาวร ซึ่งเป็นเจ้าของญัตติว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมืองแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ นั้นไม่มาประชุมในวัน
ฉะนั้นจึงให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไปในคราวหน้า

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๗ นาฬิกา

นายปฟพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ

นายบุญช่วย สุกนรมัต

ผู้จกรายงาน

ศุภกรรมบท

เลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร